

[Ole Espersen]

Nu siger ministeren, at der ligger en forpligtelse i fælleserklæringen. Jeg vil gerne spørge ministeren: Hvori består den forpligtelse? Hvis der ligger en forpligtelse i den, må ministeren kunne fortælle os noget om indholdet af den kommende fiskeriaftale. En forpligtelse til at forhandle er jo ikke en forpligtelse til at nå et bestemt resultat. Det er ikke en forpligtelse til andet end til at vise velvilje og komme til et møde, det er ikke en forpligtelse til at sikre noget som helst, der kan gavne og være nogen garanti for de bornholmske fiskere, der her mister et væsentligt fiskevand.

Og så om tripunktet: Det kan da godt være, at ministeren ud fra sin baggrund kan sige: Jamen det er en selvfølge, at der må tages forbehold med hensyn til dette tripunkt, fordi Polen også skal godkende det. Men det, ministeren sagde i nævnet, var altså, at nu har vi sikret os udgangspunktet, når vi skal til at drage grænse-linjen mellem Danmark og Polen. Dette er bestemt ikke på nogen måde sikret. Det forudsætter, at man giver sin tilslutning fra polsk side. Derfor har vi god grund til at forbeholde os en kritisk holdning over for denne aftale, og vi kan ikke stille os tilfredse med, at der har været mange møder; det har der været, fordi det har været nødvendigt at holde mange møder, men de var altså ikke tilstrækkelig givende.

(Kort bemærkning).

Per Stig Møller (KF):

Nu må der jo ikke refereres fra Det Udenrigspolitiske Nævns møder, men alligevel er jeg nødt til på baggrund af hr. Ole Espersens påstande af hensyn til historiebøgerne at sige, at det ikke er sandt, hvad hr. Ole Espersen siger. Der er ingen sag i nævnet, der fra starten har været så grundigt belyst på ministerens initiativ, som denne sag har været det. Og jeg synes derfor, at det af hensyn til historiebøgerne, som jo dog kun kan referere, hvad vi siger her i salen, er nødvendigt at fortælle, at hr. Ole Espersen vildleder Folketinget i sin kritik af ministeren på dette punkt.

Så endelig til selve sagen: Intet er jo mistet, men meget er vundet. Tillægsaftalerne sikrer jo netop, at det, som hr. Ole Espersen bringer ind i diskussionen, faktisk ikke er mistet. Tværtimod har vi jo vundet en hel del ved en så fornuftig aftale.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Ole Espersen siger, at når der var så mange møder om denne sag i nævnet, var det, fordi man måtte bede om at få sagen for igen og igen.

Det er ikke i overensstemmelse med sandheden, hr. Ole Espersen. Jeg har løbende af egen drift sat dette emne på for bestandig at holde Det Udenrigspolitiske Nævn og Folketinget grundigt orienteret om forløbet af forhandlingerne.

Forud for hvert nyt afgørende forhandlingsmøde har jeg grundigt fremlagt de optioner, vi skulle tage stilling til, og har i overensstemmelse med lov om Det Udenrigspolitiske Nævn søgt Folketingets rådgivning. Jeg har fulgt de råd. Det er uanstændigt af hr. Ole Espersen at optræde på den måde, han gør her i dag.

Hr. Ole Espersen spørger: Hvad er det for en fiskeriaftale? Det er jo kun en forpligtelse til at forhandle. Hvad bliver resultatet? Hr. Ole Espersen ved udmærket, at det er en forpligtelse til at indgå en aftale, en forpligtelse, vi ingen grund har til at tro at DDR ikke vil leve op til, og naturligvis kender vi ikke på forhånd resultatet af disse forhandlinger. Hvem gør det i sådan en situation?

Og endelig til sidst: Når hr. Ole Espersen nu på vegne af de bornholmske fiskere siger, at man mister væsentlige fiskevande, så passer det ganske enkelt ikke. Det fremgår af fiskeriministerens oplysninger, at det, der er tale om, er en årlig fangstmulighed på 30 t, som forsvinder, og hr. Ole Espersen ved fra den orientering, jeg har givet i nævnet, at vi har været i grundig kontakt med myndigheder og organisationer på Bornholm om dette spørgsmål. Naturligvis har vi været det, men dette skal altså åbenbart også bruges til et stykke lokalpolitik.

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Der er et gammelt ord, der siger, at man ikke skal have flere bornholmere om bord, end der er master på et skib, men uanset at der jo ikke er nogen master her i Folketinget, vil jeg nu alligevel blande mig i denne debat.

Jeg er også lidt uforstående over for hr. Ole Espersens initiativ her. Jeg må dog sige, at ud fra mit ret snævre synspunkt kan jeg da godt se, at vi måske kunne have ønsket en bedre aftale, men ud fra hvilket synspunkt skal vi se det? Hvordan var udgangspunktet? Hvordan var